

Sygn. akt

III AUa 1268/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **11 czerwca 2014 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Irena Mazurek
	Sędziowie:	SSA Marta Pańczyk-Kujawska SSA Ewa Madera (spr.)
	Protokolant	st.sekr.sądowy Anna Budzińska

po rozpoznaniu w dniu **11 czerwca 2014 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **M. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o rentę

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **23 lipca 2013 r.** sygn. akt **IV U 1034/12**

I. **zmienia o tyle pkt I zaskarżonego wyroku, że przyznaje wnioskodawcy M. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 3 kwietnia 2014 r.**

II. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz wnioskodawcy M. P. kwotę 30 zł (słownie: trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

Sygn. akt III AUa 1268/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 28 maja 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział R., w rozpoznaniu wniosku z 3 kwietnia 2012 r., w oparciu o przepisy ustawy

z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił M. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 23 maja 2012 r., stwierdził, że wnioskodawca nie spełnia zasadniczej przesłanki nabycia prawa do dochodzonego świadczenia jaką jest niezdolność do pracy.

W odwołaniu od wymienionej decyzji M. P. kwestionując prawidłowość tej decyzji podniósł, iż stan zdrowia nie pozwala mu na podjęcie pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie, z tych samych względów, które legły u podstaw wydania zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie po rozpoznaniu sprawy wyrokiem z 23 lipca 2013 r. zmienił zaskarżoną decyzję z 28 maja 2012 r. i przyznał wnioskodawcy M. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 3 kwietnia 2012 r. na okres 1 roku, a dalej oddalił odwołanie w przedmiocie przyznania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Sąd pierwszej instancji ustalił, że M. P. do 4 lutego 2012 r. był uprawniony do świadczenia rehabilitacyjnego. Wnioskiem z 3 kwietnia 2012 r. wystąpił o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W toku jego rozpoznania organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję wskazując na treść orzeczenia komisji lekarskiej ZUS, w ocenie której wnioskodawca zachował zdolność do pracy. Poddając weryfikacji stanowisko organu rentowego, Sąd pierwszej instancji przeprowadził dowód z opinii biegłych lekarzy specjalistów z zakresu neurologii, ortopedii

i medycyny pracy. W łącznej opinii powołani biegli, wskazując na rozpoznane u wnioskodawcy schorzenia w postaci zespołu bólowego kręgosłupa piersiowego i lędźwiowo – krzyżowego w zaostrzeniu objawów klinicznych, wielopoziomowej dyskopatii szyjnej i lędźwiowej oraz naczyniowych zawrotów głowy, w konkluzji uznali, że schorzenia te czynią wnioskodawcę częściowo niezdolnym do pracy na okres jednego roku. W uzupełnieniu zajętego w opinii głównej stanowiska, biegli wskazali, że stwierdzona u wnioskodawcy niezdolność do pracy pozostaje w związku z przebyłym złamaniem kostki bocznej podudzia lewego oraz zespołem bólowym kręgosłupa piersiowego i lędźwiowo – krzyżowego, a dalej, że powstała ona od daty złożenia przez wnioskodawcę wniosku o rentę tj. od 3 kwietnia 2012 r. na okres jednego roku. Uznając dowód z opinii powołanych biegłych za wiarygodny Sąd Okręgowy wskazując zarówno na zakres opinii jak i wiedzę opiniującego przyjął, że wnioskodawca spełnia warunki do nabycia prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy i w tym zakresie orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, oddalając żądanie wnioskodawcy

w przedmiocie przyznania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

w oparciu o przepis art. 477¹⁴ §1 kpc.

Skarżąc powyższy wyrok apelacją wnioskodawca M. P. podniósł,

że stan jego zdrowia w dalszym ciągu nie uległ poprawie, a w tej sytuacji niezrozumiałym jest, że prawo do renty przyznane zostało na jego rzecz na okres roku tj. do kwietnia 2013 r., w sytuacji gdy badaniu przez wyznaczonych w sprawie biegłych poddany został w maju 2013 r. Końcowo nadmienił, że przeszedł leczenie sanatoryjne, które jednak nie wpłynęło na poprawę stanu jego zdrowia.

Sąd Apelacyjny ustalił, i zważył, co następuje :

Apelacja wnioskodawcy jest uzasadniona.

Wstępnie przypomnieć należy, iż prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy jest świadczeniem, którego wypłata jest uzależniona od spełnienia trzech podstawowych przesłanek wymienionych w art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. niezdolności do pracy (całkowitej lub częściowej), posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego oraz powstania niezdolności do pracy w okresach

składkowych i nieskładkowych wymienionych szczegółowo w przepisie, jak i w ciągu osiemnastu miesięcy po ich ustaniu. Nadmienić w tym miejscu należy, że zgodnie z powołaną regulacją niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania tej sprawności po przekwalifikowaniu, przy czym całkowita niezdolność do pracy jest tożsama z utratą zdolności do wykonywania jakiejkolwiek pracy, zaś częściowa niezdolność jest ustalana w przypadku utraty w znacznym stopniu zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Zauważyć przyjdzie, że w celu ustalenia stanu zdrowia osoby odwołującej się pod kątem pierwszej z wymienionych wyżej przesłanek warunkujących nabycie prawa do renty, jaką jest niezdolność do pracy w rozumieniu art. 12 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, daty powstania tej niezdolności, jej charakteru oraz stopnia, koniecznym jest przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lekarza lub zespołu biegłych. Ocena niezdolności do pracy wymaga bowiem wiadomości specjalnych, których sąd orzekający nie posiada. Wyznaczeni w tym celu biegli winni legitymować się specjalizacją adekwatną do schorzeń badanego, a wydana przez nich opinia musi spełniać określone kryteria, stanowiące w efekcie o pełnej miarodajności tego dowodu - bliżej o nich w bogatym orzecznictwie Sądu Najwyższego, tu między innymi w orzeczeniach z 19 grudnia 1990 r. I PR 148/90 OSP 1991 nr 11-12, poz. 300, 14 września 1995 r. II URN 31/95 OSNAP 1996r., nr 7, poz. 103, czy z 7 listopada 2000 r. I CKN 1170/98 - OSNC 2001/4/64.

Poddając kontroli zaskarżoną decyzję organu rentowego z 28 maja 2012 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie przeprowadził na okoliczność stanu zdrowia wnioskodawcy dowód z opinii biegłych specjalistów z zakresu neurologii, ortopedii i medycyny pracy. Rezultatem przeprowadzonego postępowania dowodowego było ustalenie przez tamtejszy Sąd, który podzielił konkluzję opiniujących biegłych, iż M. P. spełnia przesłankę przyznania dochodzonego świadczenia, jaką jest niezdolność do pracy począwszy od daty złożenia wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy tj. od 3 kwietnia 2012 r. , na okres jednego roku. Zaprezentowaną przez Sąd ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego tutejszy Sąd co do zasady podziela. Zważywszy jednak na podniesiony przez wnioskodawcę w apelacji zarzut kwestionujący czasookres orzeczonej niezdolności do pracy, a to z uwagi na stwierdzenie biegłych o trwającej niezdolności do pracy w trakcie ostatniego badania, jakie miało miejsce 10 kwietnia 2013r., co nie znalazło odzwierciedlenia w zaskarżonym wyroku, tutejszy Sąd Apelacyjny uznał konieczność uzupełnienia w tym zakresie postępowania dowodowego i w tym celu zwrócił się do powołanych w sprawie biegłych o jednoznaczne przesądzenie czasookresu stwierdzonej u wnioskodawcy niezdolności. W uzyskanej opinii łącznej powołani biegli zgodnie przyjęli, że niezdolność wnioskodawcy do pracy datowana winna być od 3 kwietnia 2012 r. na okres dwóch lat. Uznając wydaną opinię za wiarygodną, mając na uwadze, że nie była ona przez żadną ze stron kwestionowana, jak również uwzględniając fakt złożenia przez odwołującego 25 marca 2014r. kolejnego wniosku o rentę, tutejszy Sąd weryfikując ustalenia Sądu Okręgowego przyjął ostatecznie, że niezdolność wnioskodawcy do pracy datowana jest od 3 kwietnia 2012 r. na okres dwóch lat. Powyższe skutkowało koniecznością korekty kontrolowanego orzeczenia we wskazanym zakresie o czym orzeczono w pkt. I wyroku na podstawie art. 386 §1 kpc.

Zawarte w pkt. II wyroku rozstrzygnięcie o kosztach znajduje uzasadnienie prawne w treści art. 98 §1 i § 2 kpc.